

LBRIS

We know
books

The Russian Classics Children's Collection.

Anna Karenina

Leo Tolstoy

Copyright: © Gemma Barder [2021]

Deținător licență: Sweet Cherry Publishing United Kingdom [2021]

Editura Litera

tel.: 0374 82 66 35;

021 319 63 90; 031 425 16 19

e-mail: contact@litera.ro

www.litera.ro

Anna Karenina

Copyright © 2022 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Mirella Acseste

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Simina Bălășoiu

Copertă: Andreea Apostol

Tehnoredactare și prepress: Mihai Stoianov

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Anna Karenina/ trad. Mirella Acseste –

București: Litera, 2022

ISBN 978-606-33-8431-8

I. Acseste, Mirella

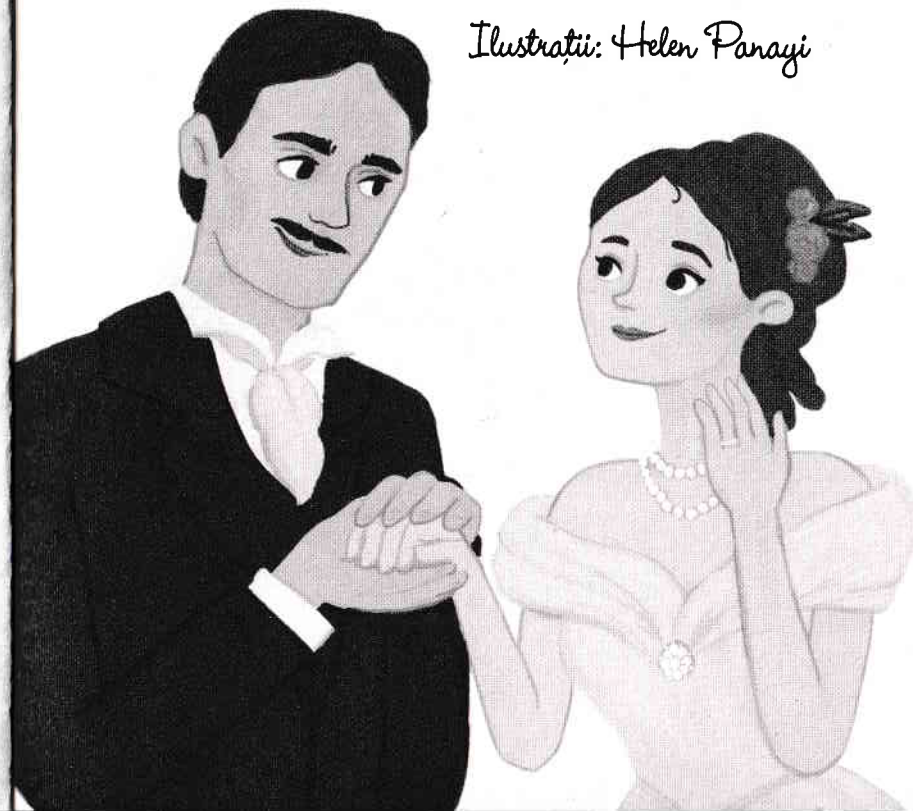
82-93-34=135.1

778.534.6

Lev Tolstoi

ANNA KARENINA

Ilustrații: Helen Parayi

Anna ducea o viață fericită, dar se măritase de foarte tânără. Uneori, simțea că traiul alături de cineva mult mai în vârstă ca ea o îmbătrânește înainte de vreme.

Anna îl strânse în brațe pe Serioja și îl sărută de rămas-bun.

– De ce trebuie să pleci, mamă? întrebă Serioja.

– Mă duc să stau câteva zile cu unchiul Stepan, spuse Anna. O să-ți aduc un cadou de la Moscova!

În vreme ce Anna se îndrepta spre gară, se gândi la fratele ei, Stepan. Îi scrisese Annei pentru a-i cere sprijinul, căci el și soția lui, Dolly, nu se mai înțelegeau. Anna își iubea fratele și cumnata și voia să îi ajute. În plus, în secret, Anna aștepta cu nerăbdare să fie din nou pentru câteva zile în orașul în care crescuse, departe de prietenii bătrâni și demodați ai lui Aleksei și de soțiile lor prea serioase.

În Moscova, copiii mai mari ai lui Stepan Oblonski alergau în jurul lui. Copilul cel mai mic, o fetiță, plângea în pătuțul său.

– Dragă! strigă el, pe cât de calm reuși să fie. Cred că bebelușul vrea ceva!

– Atunci de ce n-o iei tu în brațe? replică Dolly țâfnoasă, stând în ușa salonului lor îngrijit.

– Eu? întrebă Stepan.

– Da, tu, răspunse Dolly, cu mâinile în șolduri. Așa poate că o să fii și tu de ceva folos pe aici.

Stepan părea pierdut. Se uită în pătuț și gânguri neajutorat.

– Pentru numele lui Dumnezeu! Dolly trecu repede pe lângă soțul ei și luă bebelușul în brațe. Oricum, nu trebuia să iei cina cu Konstantin?

Stepan încuviință din cap și se duse să o sărute pe soția lui de rămas-bun. Dar ea întoarse capul, ferindu-se de el, și începu să se joace cu bebelușul.

Konstantin Levin fusese coleg la universitate cu fratele lui Dolly. Rămăsese apropiat de familie și prin Dolly îl cunoscuse pe Stepan. Cei doi deveniseră prieteni buni.

Konstantin era o persoană serioasă și îl supăra faptul că Stepan și Dolly nu se înțelegeau bine.

– Poate că ar trebui să fii acasă cu soția ta, Stepan, spuse Konstantin în acea seară.

– Ei, cred că o să se rezolve toate, spuse Stepan vesel, umplându-și din nou paharul. Dolly se aprinde așa de repede pentru orice!

Konstantin încuviință din cap.

– Dacă zici tu... De fapt, vreau să discut ceva important cu tine.

Cea mai fierbinte dorință a lui Konstantin era să se însoare cu Kitty Șcerbațkaia, sora mai mică a lui Dolly. Petrecuse multe după-amiezi acasă la Kitty, căci de-a lungul anilor îi vizitase de multe ori fratele și familia. Era convins că ea era singura femeie din lume pentru el.

– Vii mâine la masă la Kitty? Întrebă Konstantin.

– Nu, răspunse Stepan. Sora mea Anna vine să stea cu noi câteva zile și o să luăm masa împreună. Dar cred că ar trebui să te previn de ceva, prietene.

Konstantin lăsă din mână cuțitul și furculița.

– Kitty s-a tot văzut cu un ofițer pe nume Vronski, îi spuse Stepan. Un tip arătos, care are o părere grozavă despre sine. Se pare că lui Kitty îi place foarte mult de el.

Konstantin primi avertismentul lui Stepan cu mulțumiri. Dar asta nu-i schimbă planurile. Kitty era o tânără inteligentă, căreia nu i se putea suci capul prea ușor, se gândi el. Următoarea dată când o vedea, avea de gând să-i ceară mâna.

